

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Srbija zadnjih deset let.

Pariški „Figaro“ prinaša v ožigled novemu srbskemu posojilu v znesku 26.666.500 frankov, katero se sklepa sedaj v Parizu, pregled desetletnega gospodarskega razvoja kraljevine srbske. Akoravno je ta pregled sestavljen iz finančnih nagibov, takorekoč za reklamo, ima vendar take podatke, da iz njih lahko sodimo o izrednem napredku mlade kraljevine.

„Srbija, dasi mala po svojem prebivalstvu, katero broji le dva milijona duš, in po svojem površji, katero ne presega 4.858.000 hektarov, igrala je že veliko ulogo v evropski politiki, in igrala bode morebiti še večjo sedaj, ko se definitivno z Rusijo zopet napravi zveza. Znané so premembe, ki so nastale v Srbiji, odkar se je kralj Milan odpovedal. Reči se more, da so novi regentje, mladega kralja skrbniki, baš protivno delali, nego se je

poprej. Stara vlada začela je nesrečno vojno z Bolgarsko in da si dobi dohodkov, oddala je zasebnim društvom razne monopole, katerih obilni dohodki bili so skoro izgubljeni za državno blaginjo. Naposled iskala je svojo politično oporo na Dunaji.

„Regentje, pravi nasledniki kralja Milana, proglasili so najprej, da hočejo v miru živeti z vsemi sosedi svojimi, kar se je slabo zlagalo s političnimi nameni Avstrije. Potem izposlovali so povratak monopolov, prepuščenih raznim zakupnim društvom. Naposled postavili so se zopet pod zaščito carjevo. Volitve poslale so znamenito večino poslancev, odobravajočih novo politiko, v skupščino. In posestniki srbskih rentnih papirjev v resnici neso slabo vsprejeli nove uprave, kajti hipotekovane srbske obligacije, katere so se 1882. l. v Parizu bile izdale po 337 frankov, stoje danes nad 430 frankov, kar je največji kurz, ki se je kdaj na borzi beležil.“

„Reči se mora, da odkar je Berolinska pogodba priznala Srbije nezavisnost, nastalo je v krilu naroda srbskega marljivo in vstrajno delovanje, katero je veliko pripomoglo h konečnemu razvitku naroda. Prebivalstvo naraslo je od 1880. do 1890. l. za petino, od 1.620.000 na dva milijona. Državni dohodki, ki so znašali 1880. l. samo 19.561.000 frankov, znašali bodo l. 1890. najmanj 42.760.000 frankov, torej so se v desetih letih zvišali za 23 milijonov, ali 120 %. Izredni davki, glavni vir budgetu srbskemu, narasli so od 10.231.000 frankov l. 1880 letos na 23.280.000 frankov.

Znatna ta progresija dosegla se je v tem, da se je razdelitev davka dosledno predručala. Temu je sicer nedostatek katastra delal velike ovire, a našli so umna sredstva za uknjižbo nepremičnin in je od vsega površja srbskega (4.858.000 hektarov) 4.600.000 hektarov podvrženih obdačenju, ostali del so ceste, reke, potoki, državna posestva in neplodna zemlja. Carine donašale so 1880. l. le 2.550.000 frankov, sedaj pa 6.160.000 fr., razni monopoli, ki so bili 1880. l. v proračunu samo 1.550.000 fr., dosegli so letos že 3.135.000 fr.“

„Pogledamo li na budget troškov, vidimo, da so izdatki za upravo samo le malo narasli. Poglavje javnega dolga pa se je pomnožilo za letnih 18 mi-

lijonov, od katerih spadajo trije milijoni na amortizacijo. Ni treba opaziti, da pri vsem tem spada Srbija mej one evropske dežele, kjer so javna bremena najmenj teška. V Srbiji pride od javnega dolga 150 fr. na glavo, dočim v Grški 270, v Belgiji 350 fr. i. t. d. Z druge strani je pa to ugodno, da občinskih dolgov takorekoč nič ni.“

„Srbska država ima sedaj 531 kilometrov železnic v polnem prometu. Železnična mreža je naslednja: 1.) Jedna srednja proga veže Beligrad z Nišem, Pirotom in Caribrodrom in predstavlja del velike mejnarodne proge, po kateri vozi bliskovni vlak iz Pariza v Carigrad. 2.) Druga nič manj važna proga je od Niša do Vranje in veže vsa evropska pota s Solunom. 3.) Dve postranski progi, katerih jedna sega do Smederova in do Dunava, druga veže Kragujevac s Lapovom.“

„Te proge imele so pred dvema letoma 3.195.000 frankov kosmatega dohodka, letos pa 5.453.000 frankov, torej za 70% več. Letos so se dohodki od 1. do 20. januarja zopet povišali za 20%. Vsi ti podatki najbolje pričajo, kako vrlo napreduje mlada kraljevina pod sedanjo vlado.“

Cenjenemu učiteljstvu slovenskemu.

Potovanje je toli izvrstna šola za okrepčanje telesa in duha, da je po načinu učinkov ne dosega nobeno drugo podobno sredstvo. O tem je popolnoma prepričan vsakdo, komur se je potovanje k imenovanemu namenu priljubilo, a dvojiti o tem more le ta, ki v to šolo nikoli ustopil ni. Posebno, kar se tiče okrepčevanja duha, pripovedovati more vsak takšen popotnik, kako se mu je po izvršenem potovanju krog idej v tem ali onem oziru razširil in kako si je v tej ali oni stvari pridobil bodisi do cela inih ali vsaj jasnejših nazorov. Nobena knjiga in nobena če tudi najizgovornejša usta ne morejo nam v polni meri nagraditi tega, česar si z lastnim spoznavanjem in pozorovanjem pridobivamo.

Poslednjega časa rase tudi na Češkem vedno bolj veselje do potovanja, od te dobe pa, kar dovoljujejo podržavljene železnice tudi učiteljstvu znižane cene, kaže se nam posebno v tej važni vrsti narodovi živahno gibanje v tem oziru. To veselje

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

Proti večeru se je burja plegla in veter se je obrnil na nasprotno stran. Nastala je noč, strašna za prebivalce! Kazan, spremenjen v kupe gorečega oglja, kadil se je in tlel v mraku. Nikdo ni spal. Ko je napočil dan, so hiteli prebivalci k zidu trdnjave in obračali oči v to stran, od koder so pričakovali novega naskoka. Pa namesto polkov Pugačova zagledali so iznenadeni husarje Mihelsona dirjati v mesto s častnikom, katerega je oni poslal k gubernatorju.

Nikdo ni vedel, da je že pretekli dan Mihelson imel sedem vrst od mesta vroče delo s Pugačóvim in da so se puntarji nazaj pomikali v neredu.

Pustili smo Mihelsona neumorno zasledujočega prenačljeno prodiranje Pugačova. V Ufi je pustil svoje bolnike in ranjence, vzel saboj majorja Duva in je bil dne 21. junija v Burnovi, nekoliko vrst od Birska. Most, ki ga je Jakubovič sežgal, so

puntarji zopet naredili. Okolu treh tisoč šlo je proti Mihelsonu. Ta jih je potolkel in odredil Duva proti tolpi baškirciev, ki neso bili daleč od njih. Duve jih je razkropil. Mihelson je šel na Oso in je dne 27. junija, razbivši na potu tolpo baškirciev in tatarov, zvedel od njih o uzetji Ose in prehoda Pugačova čez Kamo. Mihelson je šel po njegovem sledu. Na Kami ni bilo ne mostov, ne ladij. Konjica je preplavala vodo, pehota se je prepeljala na plotih. Mihelson, pustivši Pugačova na desni, je šel naravnost na Kazan in dne 11. julija zvečer je že bil petdeset vrst od njega.

Po noči se je njegov oddelek podal z mesta. Zjutraj, pet in štirideset vrst od Kazana, zaslišal je pokanje topov. Proti poludne mu je gost, rudeč dim označil osodo mesta.

Opoldnevna vročina in utrujenost oddelka prisilili sta Mihelsona ustaviti se za jedno uro. Mej tem je tu zvedel, da se je ne daleč našla tolpa puntarjev. Mihelson jih je napadel in ujel štiri sto. Ostali so bežali proti Kazanu in naznanili Pugačovu, da se bliža sovražnik. Takrat se je Pugačov, ker se je bal nepričakanega napada, pomaknil nazaj od trdnjave in zaukazal svojim kakor hitro mogoče spraviti se iz mesta, sam pa, zasedši ugodno lego,

postavil se je v vrsto blizu Caricina, sedem vrst od Kazana.

Mihelson je to zvedel, se je podal z jedno kolono skozi gozd in, ko je prišel vun na polje, je zagledal pred seboj puntarje, stoječe v pripravi za boj.

Mihelson je odredil Harina proti njihovemu levemu krilu, Duva proti desnemu, sam pa je šel naravnost nad glavno baterijo sovražnika. Pugačov, ohrabren vsled zmage in ojačen z zvetimi topi, vsprejel je napad s silnim ognjem. Pred baterijo razprostralo se je močvirje, čez katero je moral Mihelson, mej tem, ko sta Harin in Duve skušala odbiti sovražnika. Mihelson je vzel baterijo: Duve je na desni strani vzel tudi dva topa. Puntarji, razdelivši se na dva kupa, so šli — jedni proti Harinu, ostali v grapi za rovom, nastavili baterije in začeli streljati; drugi so skušali priti oddelku za hrbet. Mihelson, pustivši Duva, šel je Harinu na pomoč, ki je šel skozi grapo pod krogliami sovražnika. Končno, čez pet ur trdovratne bitke, je bil Pugačov potolčen in je bežal, zgubivši osem sto mož ubitih in sto osemdeset ujetih. Zguba Mihelsonova je bila neznatna. Nočna tema in utrujenost oddelka nista dopustili Mihelsonu zasledovati Pugačova.

do potovanja budi in brani ne le češka književnost, ampak na dejanski strani ima velike zasluge za to posebno „klub čeških turistů“ in pa v različnih učiteljskih društvih pogosta in zanimiva predavanja o izvršenih potovanjih.

Češki izlet na Slovensko l. 1887. obrnil je posebno pozornost naših širših krogov k prirodnim redkim krasotam zemlje slovenske. Od tega časa, namreč predlanskim in lani, potovalo je k Vam na jug nekoliko malih družeb izmeje češkega učiteljstva, in da bi se češki učitelj ne čutil pri Vas kakor v tujini, dal sem nekaterim učiteljem na njih željo odprti list, s katerim sem jih njihovim slovenskim tovarišem, znancem svojim, iskreno priporočal. — To je gotovo zelo ugodno pri potovanju, ko pride človek v neznane kraje mej neznane ljudi, pa najde tam v svojem tovarišu naravnega prijatelja, kateri ga uljudno vsprejme, s prijaznostjo pouči o vsem, kar se tiče tega mesta in kraja, kateri mu pove, kje se naj nastani, kako in kam izlete naj prireja in kateri mu je sploh bratski tovariš.

Videč v našem učiteljstvu vedno rastoče hrepenenje po Vašem jugu, ne morem seveda kaj, da bi jih ne podpiral, in nameravam to torej storiti na način, ki bode, kakor upam, tudi slovenskemu učiteljstvu v prid. Imaje za svojo namero soglas tudi v krogih češkega učiteljstva po osebnih pogovorih in od posameznih slovenskih učiteljev ugodne dopise, stopam torej sedaj pred cenjeno slovensko učiteljstvo s predlogom, da bi utopilo s češkim učiteljstvom v kolegijalno vzajemnost pri potovanju. Ta vzajemnost nima biti niti tej, niti oni stranki na gmotno škodo ali nadlego, ampak obmejevala se bode le (kjer je to možno) na to, da dobi tovariš popotnik stanovanje na jeden dan ali največ na tri dni, vselej pa prijateljski svet in prijazno poučenje o krajinskih znamenitostih, posebnostih in razmerah.

Ne menim v to svrbo ustanoviti posebnega društva slovenskih in čeških učiteljev s pravili, — nikakor ne, tega tudi ni treba; nam bodi prvi in poslednji paragraf kolegijalnost, kakeršna se pri vsakem izobraženem učitelju sicer sama ob sebi razume, in ne dostaja tedaj ničesar drugega, nego da bi v tej zadevi drug o drugem vedel, t. j., da bi vsak učitelj, kateri kolegijalnost tudi v to mer potrditi hoče, k izvrševanju te vzajemnosti pismeno se priglasil. Oglas ta prijaviti more vsak slovenski učitelj naravnost meni na adresu: Žižkov — Praga. Po tem, odkod se kdo pri meni do dne 15. maja t. l. zglaš, učinim svoje daljše dispozicije.

V praktični izvršitvi mislim si stvar tako-le: 1.) Vsak član dobi imenik vseh članov z njihovimi bivališči (z okrajem in pošto). — 2.) Vsakdo imel bode pri sebi a) svojo fotografijo (kakor je to pri turistiških društvih običaj), na katere robu bode njegov podpis z drugim potrjevalnim podpisom, in b) listek, ki o tej kolegijalni vzajemnosti svedoči. — 3. Teden pred odhodom naznani tovariš tovarišu, da ga obišče, in če bi oni bil že na potu in prišel bi na pr. v Maribor, piše odtod koj tega dne svojemu tovarišu v Celje, da se jutri popoldne (ali pojutrišnjem dopoldne) pri njem oglasi itd. — 4. Pri kolegi, kateremu po prihodu pokaže svojo fotografijo in listek te kolegijalne vzajemnosti, dobi

kolega (ako mogoče) prenočišče, gotovo pa vse poučenje, kakor: kam naj gre na hrano in katere znamenitosti naj si ogleda; ako se da, spremljaj tovariš tovariša povsod ali mu preskrbi voditelja — dalje pa se od njega ničesar več ne zahteva.

Jako ugodno je to, da se počitnice na Češkem in Moravskem začnejo že 16. julija, pri Vas na jugu pa pozneje.

Kolikor češko potujoče učiteljstvo poznam, mu je na poti glavno za osobo svojega tovariša, menj pa za to, da bi dobil pri njem stanovanja. Češki učitelj išče toraj v svojem slovenskem tovarišu ljubeča tovariša, kateri ga o vseh krajinskih znamenitostih in drugih razmerah postrežljivo pouči, — v krajih pa, kjer so gostilnice z izbami za popotnike, ne misli češki učitelj nadlegovati svojega slovenskega tovariša s prenočiščem, ako ni dotični tovariš v okolnostih, da bi mu je mogel brez težkoč ponuditi.

Tukaj v Pragi smo za vsprejem in stanovanje slovenskih tovarišev dovolj pripravljeni; moremo jim o počitnicah tudi s 50 posteljami poslužiti. Prago more si slovenski gost v spremstvu svojega češkega kolege za 5 dni dobro ogledati, odtod pa izlete delati na 1, 2, 3 dni na vse strani češkega kraljestva k drugim tovarišem.

Bodočega leta bode v Pragi, kakor znano, jubilejna razstava, katere se bodo tudi češki pedagogi s svojimi stvarmi bogato udeležili. Da bi jo tedaj učiteljstvo oddaljenejših krajev moglo mnogobrojno obiskati, bode se za njih stanovanja v velikem obsegu skrbelo, in na ta način smejo tudi naši južni tovariši biti zagotovljeni, da jih tukaj bratski k srcu pritismo in vse storimo, da bi jim bivanje v Pragi bilo prijetno v vsakem oziru ter jim ostalo v milem in blagem spominu.

Svoji k svojim!

V Pragi dne 15. marcija 1890.

Jan Lego.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. marca.

Brnski nemški list je priobčil članek, katerega je dobil od državnega poslanca, o dogodkih v gošpodske zbornice šolske komisiji dne 12. marca. V tem članku se pripoveduje, da je kardinal Schönborn, predno je prečital znanih pet točk, utemeljeval škofijske šolske zahteve v govoru, ki vse preseza, kar se je v tem oziru pisalo in govorilo v tem stoletju. Svečano je izjavil, da ves novejši državni red nasprotuje načelom katoliške vere in da je dolžnost države, da se za popolni preustroj družbe v tem zmislu z vsjo svojo silo podredi cerkvenim nadpastirjem in se jim da na razpolaganje. Ta smoter imajo škofje vedno pred očmi, ker to želi Sveti Oče, ki v svojem nezmotljivem spoznanju misli, da se le z odpravo novejšega državnega poslopja povrne svetu mir, prestolu in oltarju varnost in prava blaginja prebivalstvu. Zahteva neomejeni oblasti v šoli je začetek dolge vrste zahtev in postulatov, ki bodo sledili. Upliv kardinalovih besed je bil nepopisen, še celo pri onih, ki se sicer v vsem ravna po škofih. Tako poroča nemški list, je li vse resnica, ne moremo vedeti.

Po Veliki noči snide se zopet češkonemška konferenca, da se posvetuje o predlogah, ki se

bodo predložile češkemu deželnemu zboru. Pri tej priliki se pa utegnejo pojaviti nasprotja. Ustavoverci namreč neso zadovoljni, da bi se deželno-zborski volilni red za veleposestvo preustroji po državnozbornem volilnem redu in zahtevajo, da naj se pri določitvi števila poslancev za posamične volilne okraje gleda na število volilcev, ne pa na visokost davkov. Ustavoverci imajo manjša posestva nego konservativci in bi zatorej dobili več poslanskih sedežev, če bi se oziralo le na število volilcev. Tako načelo pa nasprotuje načelu zastopstva interesov, ki je podlaga državnozbornemu in vsem deželnozbornim volilnim redom v Avstriji.

Kakor poročajo mladočeški listi, vladi nič prav ne ugaja, da se tudi na Moravskem začnejo mladočeško gibanje. V Ogerskem Gradišču so hoteli Mladočehi sklicati shod, pa je izjavil okrajni glavar, da volilnega shoda poprej ne more dovoliti, dokler se ne razpišejo volitve. Vzlic temu je mandat staročeškega vodje dr. Šroma v tem okraju v nevarnosti. Dr. Šrom sam že čuti, da morda pade, in se je izjavil, da se bode v tem slučaju odtegnil javnemu življenju.

V nedeljo je bil v Levovu shod rusinskih zaupnikov, ki je sklenil, da bodeta staro- in mlado-rusinska stranka vzajemno postopali pri bodočih deželnozbornih volitvah; da si bodo Rusini v bodoče prizadevali, da dosežejo uresničenje programa, po katerem bi se Galicija razdelila v zapadnopoljsko in vzhodnorusinsko polovico tej bi se pridružil rusinski del Bukovine; da se pozovejo rusinski deželni poslanci, da izdelajo program za zboljšanje odnošajev v Galiciji; da se odpošlje naravnost do cesarja deputacija, da se pritoži, kako se zatirajo Rusini. K shodu so bili prišli zaupniki skoro iz vseh rusinskih okrajev. V maji snide se več rusinskih veljakov v Levovu, da se jim sklepi omenjenega shoda predlože v potrjenje.

Vnanje države.

Wolffov brzojavni bureau je izvedel iz Dunajskega posebnega vira, da so se na Dunaj sporočile izjave cesarja Viljema, da se ni nič spremenilo na zaupnih in iskreno prijaznih odnošajih mej Nemčijo in Avstrijo vsled odstopa Bismarckovega. Presrečni odnošaji k Avstro Ogerski bodo tudi zanaprej podlaga nemški politiki, ki se hoče trdno držati sklenjenih zvez. — V italijanskem parlamentu je pa izjavil Crispi, da najnovejši odnošaji neso zmešali vnanje politike. Odstop tako velicega moža, kakor je Bismarck, je neprijeten, a vendar ne bode premenil tripelalijance. Potem je Crispi opravičeval tripelalijanco, ker bi sicer bila Italija morala še mnogo več izdati za oboroževanje.

Odnosaji mej Srbijo in Bolgarijo so še vedno jako napeti. Bolgarska vlada je sklenila, da drugače ne odpokliče zastopnika svojega iz Sofije, ako Srbija ne pošlje mesto upravitelja generalnega konzulata diplomatskega zastopnika v Sofiji. Tega pa Srbija storila ne bode, ker bi se jako zamerila Rusiji, katera ne mara, da bi Srbija kako pokazala, da priznava bolgarsko vlado za zakonito.

V Bolgariji je zopet vse tiho o proglašenju nezavisnosti. Vidi se, da je vlada s tem le hotela pritiskati na evropsko diplomacijo, da bi izposlovala priznanje kneza. Njene namere se pa neso posrečile, kar se nobena velevlad ne mara zaradi Bolgarije spreti z Rusijo.

Domače stvari.

— (Narodni Dom.) V soboto ob 6. uri na večer vršil se bo v pevski sobi narodne čitalnice Ljubljanske letošnji občni zbor društva „Narodni Dom“. Mimo običajnih točk bo na dnevnem redu tudi razgovor o stavbišču. Želeti je za-

Prenočivši na mestu bitke se je, predno je še dan napočil, podal Mihelson proti Kazanu. Vsak trenotek so ga srečavali kupi grabiteljev, pijančevavših celo noč na razvalinah pogorelega mesta. Sekali so jih in jemali v plen. Prispevši k Arskemu polju je zagledal Mihelson bližati se sovražnika: Pugačov, ko je zvedel malobrojnosti njegovega oddelka, je hitel preprečiti združenje njegovo z mestno vojsko. Mihelson je poslal naznaniti o tem gubernatorju in vsprejel s streli iz topov tolpo, ki je planila nanj z vriskom in cviljenjem, in jo prisilil pomakniti se nazaj. Potemkin je prihitel iz mesta z garnizono. Pugačov je šel čez Kazanko in se oddaljil za petnajst vrst od mesta v selo Suho Reko. Zasledovati ga je bilo nemogoče: Mihelson ni imel niti trideset sposobnih konj.

Kazan je bil osvobojen. Prebivalci so silili na ozidje trdnjave, da bi od daleč pogledali v tabor svojega rešitelja. Mihelson se ni ganil z mesta, pričakovaje novega napada. In zares, nejevoljen nad svojo nezgodo, vendar ni zgubil Pugačov nade končno premagati Mihelsona. Od povsodi je nabiral novo druhal, združuje se z ločenimi svojimi oddelki, in dne 15. julija zjutraj, zaukazavši prebrati pred svojimi tolpami manifest, v katerem je objavil

nameravanje svoje, iti v Moskvo, šel je tretjič nad Mihelsona. Vojska njegova je bila sestavljena iz dvajset in pet tisoč vsake vrste malopridnežev. Mnogobrojne tolpe vzdignile so se po istej cesti, po kateri so že dvakrat bežale. Oblaki prahu, divji kriki, šum in krohot naznanjali so njih bližanje. Mihelson se jim je postavil nasproti z osem sto karabinarjev, husarjev in čugujevskih kazakov. Zavzel je mesto prejšnje bitke blizu Caricina in razdelil vojsko svojo na tri oddelke, jednega blizu družega. Puntarji planili so nanj. Jaicki kazaki so ostali za hrbtom in so morali klati svoje begune. Mihelson in Harin pa sta od dveh strani po njih udarila, jih podrla in pognala. Vse je bilo končano v jednom migljaji. Zaman je Pugačov skušal udržati razkropivše se tolpe, prej dirjaje k prvemu svojemu taborju in potem k družemu. Harin ga je živo zasledoval in mu ni dal časa nikjer ustaviti se. V teh taborih našlo se je do deset tisoč kazanskih prebivalcev vsacega spola in stanu. Bili so osvobojeni. Kazanka je bila zaježena z mrtvimi trupli; pet tisoč ujetih in devet topov je padlo zmagovalcu v roke. Ubitih je bilo v bitki do dveh tisoč, večji del tatarov in baškircv. Mihelson je zgubil do dve sto mož ubitih in ranjenih. Šel je v mesto mej klici

nad vse razveseljenih prebivalcev, prič zmage njegove. Gubernator, izmučen vsled bolezni, za katero je tudi umrl čez dva tedna, vsprejel je zmagovalca za vratmi trdnjave, v spremstvu plemstva in duhovenstva. Mihelson je šel naravnost v stolno cerkev, kjer je prečastitljivi Venjamin doprinesel zahvalno molitev.

Stanje Kazana je bilo strašno. Od dveh tisoč osem sto šestdeset in sedem hiš, bivših v njej, je zgorelo dve tisoč petdeset in sedem. Kupčijski dvor in ostale hiše, cerkve in samostani so bili oropani; najdeno je bilo do tri sto ubitih in ranjenih prebivalcev; okolu pet sto jih je poginilo brez sledu. Mej ubitimi se je našel gimnazijski vodja Kanic, nekoliko učiteljev in učencev in polkovnik Rodionov. Generalni major Kudrjavcev, stodesetletni starček, se ni hotel skriti v trdnjavi brez ozira na vsa mogoča prigovarjanja. Na kolenih je molil v kazanskem deviškem samostanu. Pridrlo je nekoliko grabiteljev. On jim je začel prigovarjati. Zločinci so ga umorili pri cerkvenih vratih.

Tako je temni jetnik, ki je pred letom pobegnil iz Kazana, praznoval svoj povrat! Jetniški dvor, kjer ga je čakal bič in galeje, je zažgal in jetnike, nedavne tovariše svoje, izpustil. V vojaš-

tega del mnogobrojne udeležbe, h kateri prijazno vabi vse čl. p. n. društvenike upravni odbor.

— (K Dav. Trstenjakovi slavnosti) katera bode jutri v soboto ob 8. uri zvečer v čitalnični dvorani s sodelovanjem pevskega društva narodne čitalnice in „Sokola“, vabi najljubše vse društvenike narodnih društev

Odbor „Pisateljskega društva“.

— (Opatom v Celji) imenovan je gospod Fran Ogradi, kanonik v Mariboru, ki je bil jedini kompetent.

— (Umrovljen) je gosp. Ivan Burja, glavni davkar v Celji. Povodom umirovljenja dobil je naslov c. kr. svetnika.

— (Za pogorelce v Starošincih) na Ptujskem polji dal je deželni odbor štajerski 350 gld. podpore.

— (Dramatično društvo) priredi v nedeljo dne 30. marca t. l. svojo zadnjo redno predstavo v letošnji sezoni, ter ob enem zaključiti z večerom II. predplačilno dobo. Igral se bode igra kaz „Alfonz“. Po francoskem izvirniku poslovenil Fr. Schmidt. Omenjena igra je jedna najboljših v repertoarju salonskih iger dramatičnega društva in je pred leti zelo ugajala. Začetek predstavi je ob polu 8. uri zvečer.

— (Kranjska hranilnica) imela je včeraj svoj občni zbor, o katerem nam tudi letos ni poslala letnega poročila, ker smo še vedno v nemilosti. Kakor posnamemo uradnemu listu znaša vse upravno premoženje 28.088.113 gld. 76 kr., od katere vsote je 2.932.544 gld. na hipoteke razposojenih 8.950.443 gld. 90 kr. pa v raznih vrednostnih papirjih naloženih. Hranilnica dala je letos 27.870 gld. za dobrodelne namene, tako 2500 gld. za ubožni zavod, običajne podpore dijakom na kranjskih gimnazijah in družih učnih zavodih. „Narodna šola“ dobila je 200, „Glasbena Matica“ vsega vkupe 400 gld. Izmej gasilnih društev dobilo gasilno društvo v Škofjiloki 80, v Polhovem Gradcu 60, v Račah 50 gld. Sklenilo se pri tem zboru, da prevzame hranilnica za 200.000 gld. glavninskih delnic dolenske železnice.

— (Kranjsko obrtno društvo v Ljubljani.) Vsled odstopa dosedanjega gospoda predsednika A. Kleina bode v soboto dne 29. marca ob 8. uri zvečer v salonu Schreinerjeve pivarne na sv. Petra predmestji izredni občni zbor. Dnevni red: 1. Nova volitev gospodarskega sveta. 2. Splošni predlogi. Ker je to zborovanje silno važno glede obstanka društva, kakor tudi oziroma na druge obrtne razmere, vabijo se vsi obrtniki k pristopu in obilni udeležbi.

— (Rublji so tudi denar!) Iz Rusije se nam piše dne 10. mar. st. st. Nedavno ste pisali, kako „Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani razpošilja nemške prošnje o naročbi na Mahničevega „Rimskega Katolika“, izrazili ste dvom, da se Nemec ni jeden ne naroči in uvideli ste v tej nemškeji reklami celo nekako nenarodoljubno črto. Dovolite, da Vas uspokojim. Vi poznate ta-le papir, na katerem pišem, in spoznate grb goriškega „clowna“: križ, znak vere krotkosti in ljubezni, in meč, ki se je porinil skoz ta križ, z namenom nadaljevati „boj na življenje in smrt“. Odličan grb! Križ je zaklan!

nicah pridržavala se je že nekoliko mesecev kazanka Sofija Pugačova s tremi svojimi otroci. Samozvanec, ko jih je zagledal, pravijo, je zajokal, pa se ni izdal samega sebe, zaukazal je odpeljati jih v tabor rekši, kakor zatrjujejo: „Jaz jo poznam: mož njen mi je skazal veliko uslugo.“ Izdajalec Minejev, glavni prouzročitelj bēde Kazanske, je bil ujet pri prvem razbitju Pugačova in po razsodbi vojnega sodišča gnan skozi šibe do smrti.

Kazansko načelnštvo jelo je skrbeti za razmeščenje prebivalcev po ohranjenih hišah. Poklicani so bili v tabor zaradi razbiranja plena, vzete Pugačovu, in zato, da nazaj vsprejmajo svojo lastnino. Hiteli so razdeliti se, kakor je šlo. Premožni ljudje so postali ubogi; kdor je bil reven, se je pokazal bogatega.

Zgodovina ima dolžnost opovreči obrekovanje, katero je svet ponovil: trdili so, da je Mihelson mogel preprečiti vzetje Kazana, pa da je nalašč dal puntarjem časa, oropati mesto, da bi se, ko je prišla nanj vrsta, okoristil z bogatim plenom, katerega je višje cenil, nego katero koli pomnoženje slave, počestčenje in carske nagrade, čakajoče rešitelja Kazana in pomiritelja punta! Čitatelji so videli, kako hitro in kako neutrudljivo je Mihelson

Da bi se pa to ne videlo, pokrito je z Evangelijem. Koliko govori ta grb! Bolj karakterističnega simbola svojega delovanja, svojih namenov in svojega npravnstvenega zadržanja si dr. Mahnič ni mogel pridumati. Treba bi bilo spodej narisati Iškarijotovo mošnjo in podoba bi bila dovršena. — In ta-le papir, mehek, žolt od Mahničeve jeze, poslal se je v mnogem številu v — Rusijo, s ponižno prošnjo, iskati v Rusiji naročnikov na „Rimskega Katolika“!! In moj knjigoprodajalec prislal je meni tudi to-le „vabilo“, katero Vam kot document pošiljam. Torej dobro je vse, da le „zvenči“. Tako sem jaz osobno vselej gledal na to slovensko-latinsko komedijo, kakor znajo oni, katerim sem imel priliko pisati o tem. Mahnič ni opasen človek, ravno tako njega krdelce sestoji sicer iz glav, ki rade trkajo, ki pa so „v sušnosti“ vender-le — ovčje. Tu gre javna licitacija svojega lastnega „jaz“, kdor da več, tisti jih bode imel, naj jih plača z nemškimi markami ali z ruskimi rublji. Gospodje Mahničevci so nekaterim Slovincem očitali, da dobivajo rublje. Zdaj je dokazano, da je to govorila le — zavidnost; že jedina misel, da „ta dobiva, jaz pa ne“, razburjala jih je in šli so tako daleč, da so rublje začeli — prositi! V tej prošnji se mej vrstami jasno čita ponudba: „Des, ut dem!“ kajti, ne da se misliti, da bi dr. Mahnič et cons. tako obmetavali z blatom Rusijo in pravoslavje, ko bi dobili dovolj naročnikov v „šizmatičnej Rusiji“. Pri vsem tem nas pa tolaži jedno: na slučaj potrebnosti zdaj poznamo slabo stran te gospode, in to je veliko vredno. Resnobnemu človeku pa pri tem nehote sili v srce žalostna, prežalostna misel: moj Bog, kam so zašli nekateri Slovinci! Prodajaj se Dunajskim židom, prodajaj se latinstvu, prodajaj se „Wochenblattu“, prodajaj se „reichu“ in „irrendenti“, prodajaj se Rusiji, no vsem tem ob enem, to je pa vender preveč za Slovence. Imeli smo dr. Kluna, imeli smo Karola Deschmanna, no človeka, ki bi bil tako odarjen vsemi lastnostmi narodne „Veneris vulgivarie“, kakor so nam ga dala poslednja leta v osobi svečenika dr. Mahniča — tega dozdej Slovinci nismo še imeli. Sezidali bi, na krajcarske doneske, narodni „pritanej“, kamor bi pomestili vseh teh „alčuščih i žažduščih“, da bi ne kompromitovali poštenega slovenskega imena po vsem svetu.

Kudejar.

— (Ivan Orth) je nedavno kupil večjo trgovsko ladijo v Londonu, katera bode plovila mej Ameriko in Hamburgom. Nova ladija „St. Margarete“ je pod vrhovnim vodstvom kapitana Sordića iz Primorja. Ivan Orth pa tudi na njej opravlja kapitanska opravila. Sedaj je ladija odrinila iz Londona z raznim blagom v Plato. Potem bode pa dalje odrinila v Chile, kjer bode naložila solitra in odplula v Evropo. Ker je soliter v Chilu po ceni bode Ivan Orth napravil lep dobiček.

— (Potres.) V sredo zvečer ob 9. uri 20 minut čutili so v Trstu močen potres. Isti potres čutil se je tudi na Tirolskem, v Toblachu in na Koroškem v Greifenburgu in Gorenjem Dravbregu. Znatne škode pa ni bilo na nobenem omenjenih krajev.

— (Novi odbor) ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Trstu bil je preteklo nedeljo iz-

zasledoval Pugačova. Da sta Potemkin in Brant spolnila svojo dolžnost in da sta se obdržala vsaj nekoliko ur, Kazan bi bil rešen. Vojaki Mihelsona so končno obogateli, pa sram bi nas bilo dolžiti brez dokazov starega, zaslužnega vojaka, ki je vse življenje živel na polji časti in umrl kot glavni poveljnik ruske vojske.

Dne 14. julija je prispel v Kazan podpolkovnik grof Mellin in Mihelson ga je odredil, da zasleduje Pugačova. Sam Mihelson ostal je v mestu zaradi obnovljenja svoje konjice in zaradi preskrbljenju živeža. Drugi načelniki so hitro izdelali nekatere vojne načrte, kajti ne glede na razbitje Pugačova vedeli so že, koliko opasen je ta podjetni in delavni puntar. Njegova gibanja so bila tako hitra in nepričakovana, da ni bilo moči zasledovati ga; pri vsem tem je bila konjica čez vse oslabela. Skušali so prestriči mu pot, pa vojske raztresene po velikem prostranstvu, niso mogle povsodi o pravem času na mestu biti in hitro obračati se. Mora se tudi to reči, da je redko kdo izmej tedanjih načelnikov mogel ugnati Pugačova ali pa katerega manj znanega sodeložnika njegovega.

(Dalje prih.)

voljen. Načelnica je gospa Natalija Truden, namestnica gospodična Justina Michelli, tajnica gospodična Marca Nadliškova, namestnica gospodična Josipina Delkin, blagajnica gospodična Ljudmila Mankoš, namestnica gospa Ana Ščuka.

— (Požar.) Dne 23. t. m. pogorela so v Framu pri Mariboru vsa poslopja posestnika Grušovnika. Gasilno društvo je z velikim naporom požar omejilo.

— (Nova pošta v Grižah) pri Žalci otvori se dne 1. aprila. — V Šmartinu v Gorenji Savinjski dolini dobé tudi poštni urad.

— (Iz Celja:) V območju tukajšnjega okrajnega glavarstva bilo je v preteklem letu ustreljenih: 340 srn, 2678 zajcev, 4 divje koze, 18 divjih petelinov, 503 gozdne jerebice, 2 snežni jarebici, 14 skalnih jarebov (kotornov), 42 fazanov, 156 sluk, 37 kozic, 916 jarebic, 349 prepelic, 19 divjih gosij, 139 divjih rac, potem izmej škodljivih živalij 42 kun, 36 dihurjev, 328 lisic, 5 vider, 52 jazbecev, 38 velikih uharič, 346 jastrebov in sokolov in 51 sov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 27. marca. Knez Bismarck obiskal danes Caprivija, oprt na roko svojega sina Herberta. Zopet nabralo se je veliko občinstva ter knezu „hoch“ klicalo. Kneginja gledala ta prizor z okna. Bismarck odpotuje jutri popoldne v Friedrichsruh, kjer se delajo velike priprave za vsprejem.

Berolin 27. marca. „Reichsanzeiger“ javlja: Cesar podelil državnemu ministru Herbertu Bismarcku križ velikih komturjev hohenzollernskega hišnega reda.

Peterburg 27. marca. Že večkrat odloženi odhod carske obitelji v Gačino vršil se bode danes. Dvor ostane v Gačini do pravoslavne Velikenoči.

Pariz 27. marca. Skupno število subskripcij na obveznice novega srbskega železničnega posojila znaša nad 140.000, podpisovalcev je nad 11.500. Na vsacega podpisovalca pride kaci 20%.

Pariz 27. marca. Pri Kotonu bil nov boj, v katerem so Francozje proti ljudem sultana Dahomejskega izgubili tri mrtve in dvanajst ranjenih.

Dunaj 28. marca. „Wiener Zeitung“ Cesar vsprejel pokroviteljstvo kmetijske in gozdarske razstave na Dunaji 1890.

Berolin 28. marca. Kakor „National-Zeitung“ piše, utegnejo naznanilom, odposlanim zaveznim kabinetom o nadaljevanji dosedanje politike, kmalu slediti ustni dogovori vodilnih državnikov.

Razne vesti.

* (Okraden patrijarh.) Preiskava proti osobam, ki so mnogo denarja in vrednostnih stvari pokrali iz zapuščine srbskega patrijarha Andjelija je končana. Državno pravdnštvo je že stavilo za tožbo in končna obravnava bode v aprilu.

* (Knez v denarnih zadregah.) Knez Karol Trauttmansdorff je prodal vse svoje konje, in se ne bode več udeleževal dirk. Knez je zagazil v velike denarne zadrege, ker je na borzi zgubil nad poldrugi milijon goldinarjev. Dva druga plemenitnika sta mu priskočila na pomoč in prevzela njegove dolgove, da mu bode možno polagoma zopet uravnati svoje premoženje.

* (Dvobojski smrtni izidom.) Časnikar Vidat ustrelil je v dvoboju železničnega uradnika Aleksandra Kovača v Zakanyji. Kapošvarsko sodišče ga je zaradi tega obsodilo v triletno ječo.

* (Jeleni iz Ogerske za Kavkaz.) Veliki knez Nikolaj ima velika posestva pri Borjamu za Kavkazom. Da pomnoži divjačino v svojih gozdih je naročil pri Dunajskem trgovcu z živalmi, gospodu Guderu 60 košut. Guderja je kupil košute od nekega ogerskega magnata, ki ima velike gozde blizu Požuna, v katerih je na tisoče jelenov. Lov je vodil gozdar Hoffmann z veliko spretnostjo. Dne 19. t. m. so živali s posebnim vlakom odveli na Kavkaz.

* (Usmrtili) so dne 21. t. m. cestnega roparja Lukinovića v Belovaru. Ko se mu je objavila razsodba, je odgovoril popolnoma mirno: „Je že dobro! V ječi pa je vender postal vznemirjen in jel je pridno moliti. Stotnja vojakov je bila obstopila vešala in v malo minutah je rabelj Kozarek opravil delo svoje.“

* (Pravično povračilo.) Odvetnik v Londonu volil je v oporoki svoji 500 gld. za zgradbo blaznice. Dotični odstavek njegove oporoke slove: „To vsoto naj dobi rojstveno mesto moje za zgradbo blaznice, ker sem denar zaslužil od neumnežev, katerim sem torej povračilo dolžen.“

* (Lovec na medvede.) V Chatamu v Angliji živi star lovec Irin Heuth, ki je pred nekaterimi dnevi ustrelil 40. medveda. Mnoge praske na telesu njegovem kažejo, da se medved ni vselej za lepo udal, temveč je marsikateri poskušal umoriti lovca.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepčujočim ter kri čistečim uplivom. Cena skatljici 1 gld. Po poštne povzetki razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (55-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 26. marca.
V Pragi: 61, 75, 87, 58, 52.

Umrli so v Ljubljani:
27. marca: Ivan Sodnikar, delavec, 53 let, Rimska cesta št. 10, za jetiko. — Marija Sedlar, gostija, 80 let, Sv. Petra cesta št. 77, za oslabiljenjem.
V deželnej bolnici:
25. marca: Marija Motika, gostija, 52 let, za plućnico. Karl Krepš, gostac, 69 let, za oslabiljenjem.
27. marca: Urša Verhune, gostija, 70 let, za jetiko.

Tuji:

27. marca.

Pri **Sionu**: Rupnik iz Idrije. — Lechner iz Trsta. pl. Tiamich, Manecker, Ledenig iz Celja. — Gaudia iz Poniške. — Goldstein iz Vratislave. — Rome iz Naklega. Wirth iz Lipnice. — Pirnat iz Zatičine. — Waller, Simeth, Steiner, Hofer z Dunaja.
Pri **Maliči**: Schuster, Mayer, Wang, Jakovic, Svotro, Kahn, Braun, Pavlin, Schwanz, Abeles, Fischer z Dunaja. — Immler, Polnauer, Schwarz iz Budimpešte. — Nagy iz Loža. — Jeršan iz Rakeka. — Niederle iz Prage. Gussich iz Kranja.
Pri **južnem kolodvoru**: Novak iz Kamnika. — Fiala iz Liberce.
Pri **Bavarskem dvoru**: Trampusch iz Bregencea.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
27. marca.	7. zjutraj	741.9 mm.	9.0° C	brezv.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	742.5 mm.	16.6° C	brezv.	jas.	
	9. zvečer	742.4 mm.	11.2° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 12.3°, za 6.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	86.95	—	87.20
Srebrna renta	87.10	—	87.25
Zlata renta	109.95	—	110.00
5% marna renta	102.25	—	102.25
Akcije narodne banke	933.00	—	932.00
Kreditne akcije	308.25	—	309.25
London	119.40	—	119.35
Srebro	—	—	—
Napol	9.45 1/2	—	9.46
C. kr. cekini	5.63	—	5.63
Nemške marke	58.65	—	58.65

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176	75
Ogerska zlata renta 4%	100	100	95
Ogerska papirna renta 5%	98	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obć. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	75
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	—	—

Zahvala.

Srečno zahvalo izrekamo vsem za mej boleznijo, kakor tudi ob surti skazano sočutje naši ljubljani soprog, oziroma sestr, gospej

MARIJI MAGISTER

isto tako darovateljem krasnih vencev, slavnemu delavskemu pevskemu društvu „Slavec“ za milo nagrobnico, posebno pa še gg. kolegam iz Samassove tovarne ter vsem spremljevalcem ranje k večnemu počitku.

Ljubljana, dne 28. marca 1890.

(260)

Rodbina Magister.

Hiša

(259—1)

v dobrem stanju, z velikim vrtom, na lepem kraju v **Krakovskem predmestju**, Kladzanske ulice št. 24, potem zasajen travnik v Mestnem logu, 7 1/2, orala velik in pol ure od hiše oddaljen, **proda se iz proste roke skupaj ali vsako posebej**. — Cena izve se: **Sv. Petra nasip h. št. 55, I. nadstropje, v Ljubljani.**

tev. 6749.

Razglas.

IV. 659 77.

Št. 4932.

(247—2)

C. kr. za mesto del. okr. sodišče v Ljubljani naznanja, da se je na prošnjo dedičev **Josipa Rebola**, zastopanih po kurtorji g. **Emilu Gutmanu** v Ljubljani in pooblaščenici g. **dr. Papeži** v Ljubljani dovolila **prostovoljna dražba** gozdnega lesa parcele št. 376, zemlj. ulož. št. 37, davčne občine Gameljne, ki meri 16 oral in 474 □ sežnjev, v kolikor sestoji iz smrek, borovcev in jelk, debelih 10 palcev jeden meter nad zemljo, ter se je dooločil dražbeni dan

21. aprila 1890

in, če potreba, na sledeče dneve, vselej dopoldne od 10.—12. ure in popoldne od 3.—5. ure na lici mesta parcele št. 376 v Gornjih Gameljnah.

Dražbeni pogoji, po katerih mora vsak dražbenik pred ponudbo uložiti pri dražbenem poverjeniku 300 gld. varščine, morejo se ogledati pri tukajšnjem sodišči, potem pri g. **Emilu Gutman-u**, c. kr. pristavu c. kr. finančne prokurature v Ljubljani, in v pisarni gospoda **dr. Papeža** v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 22. marca 1890.

(358—1)

Pri magisfratu deželnega stolnega mesta Ljubljane je popolniti službo

mestnega fizika

z letno plačo 1800 gld. in s pravico do štirih v mirovino uštevnihi petletnic, znašajočih po 10% zistemizovane plače. Pogoji je, da mestni fizik ne sme izvrševati privatne prakse zunaj mesta.

Prošnje, katerim mora poleg dokazil o starosti, znanji jezikov in doznanjem službovanji, biti priloženo spričevalo ob ugodno prebitem **fizikatskem izpitu**, je uložiti

do 20. aprila 1890

in sicer potom predstoječe gosposke, če se prosilec nahaja v javni službi.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 20. marca 1890.

Župan: Grasselli.

V „**NARODNI TISKARNI**“ v **LIUBLJANI**
je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal **Václav Beneš-Třebitzký**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačo pri boleznih želodca.

Preverjene pri pomanjkanju slasti do jedij, slabem želodci, napenjanju, kislem podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, zlatenici, gnjusu in bljuvanju, glavobolji (če izvira iz želodca), krči v želodci, zapiranjih, preobloženju želodca z jedjo in pijačo. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 40 kr., dvojni steklenici 70 kr.

O srednjo razpošiljalnico ima lekar **Karol Brady** (Moravsko).

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice za želodec se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rudoč zavitek z **gorenjo varstveno znamko** in z **navodom, kako rabiti**, ki se pridene vsake steklenici, opomniti je, da mora navod biti tiskan v tiskarni **H. Gusek-a** v **Kromerizu**.

Marijacejske čistilne kroglice, ki se že več let z najboljšim uspehom rabijo pri zapiranjih in zabasanjih, se sedaj pogostoma ponarejajo. — Pazi naj se torej na gorenjo varstveno znamko in podpis lekarja **K. Brady-ja** v **Kromerizu**. — Cena skatljici 20 kr., zvitku 6 skatljic gld. 1.—. Če se naprej pošlje znesek, velja poština prosto 1 zvitok gld. 1.20, 2 zvitka gld. 2.20.

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice neso nikakoj tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na **navodu, kako rabiti**, ki se pridene vsake steklenici. (798—24)

Marijacejske kapljice za želodec in **Marijacejske čistilne kroglice** imajo pristne: V Ljubljani lekar **Piccoli**, lekar **Swoboda**; — v Postojni lekar **Fr. Baccarich**; — v Škofji Loki lekar **Karol Fabiani**; — v Radovljici lekar **Aleks. Roblek**; — v Novem Mestu lekar **Dominik Rizzoli**, lekar **Bergmann**; — v Kamniku lekar **J. Močnik**; — v Črnomlju lekar **Iv. Blažek**.

P. n.

Ker se v kratkem začne uvajati nov mestni vodovod v hiše, usojam si p. n. hišnim posestnikom v Ljubljani uljudno naznanjati, da sem koncesijo za to dobil in osnoval

vodovodni instalacijski zavod

za kar sem naročil kot vodjo spretnega Dunajskega strokovnjaka.

Zagotavljam svojim p. n. naročnikom najsolidnejše delo, opazam, da na vse te zadeve tikajoča se vprašanja odgovarjam in na zahtevanje predložim proračun stroškov.

Priporočujoč se za mnogobrojna naročila, znamujem se

z velespoštovanjem

ALBIN C. AHČIN

vodovodni instalacijski zavod, trgovina z železnim blagom in stavbinsko ključničarstvo

(252—2)

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8.